

Almenheden, bør alle Kendelser, der medfører Udgift for det offentlige til Erstatnings Udredelse, indsendes til Stadfæstelse af Overfredningskommissionen; da denne Kommission tillige fungerer som Appellinstans, hvis nogen privat berettiget er misfornøjet med den afsagte Kendelse, kan Stadfæstelse ikke gives, før den i § 12, 1ste Stykke, nævnte Ankefrist er udløbet, medmindre alle vedkommende udtrykkelig erklærer sig tilfredse med Kendelsen, og før Stadfæstelsen foreligger, kan Erstatningen naturligvis heller ikke kræves udbetalt.

Med Hensyn til Erstatningens Udredelse vil det formentlig findes naturligt, at Statskassen betaler en Anpart, som man har foreslaaet sat til en Tredjedel; Resten bør under Hensyn til den Interesse, Fredningen maa antages at have for den Kommune, i hvilken Ejendommen ligger, udredes af Kommunen; dog har man for Landkommunernes Vedkommende anset det for rimeligt, at Beløbet deles mellem Sognekommunen og Amtskommunen, idet Fredningen ofte ikke udelukkende vil være af Betydning for den enkelte Kommune, i hvilken Ejendommen ligger, men vil være til Fordel for hele Egnen.

ad § 11.

Den nærmere Gennemførelse af en i Henhold til Loven etableret Fredning, derunder ogsaa Udførelsen af saadanne Foranstaltninger, som det offentlige skal træffe til Sagens Ordning, maa naturligvis overlades til Fredningskommisseren, hvem det ogsaa maa paahvile at føre Tilsyn med, at de private foretager, hvad der efter Overenskomst eller Kendelser paahviler dem, og i modsat Fald drage Omsorg for saadanne Arbejders Udførelse for de private Regning. De Udgifter, der maatte paaløbe i Medfør af denne Paragraf, bør afholdes efter Reglerne i § 10 om Udredelse af Erstatning, se herved § 17.

ad § 12.

Reglerne i 1ste Stykke tilsigter at sikre de private mod, at der gøres Indgreb i deres Rettigheder i Tilfælde, hvor Almenhedens Interesser ikke i Virkeligheden kræver det, ligesom Spørgsmaal om Erstatningens Størrelse og Fordeling kan indbringes for Overfredningskommissionen. Nærmere Regler om Formen for Indankningen eller om Kommissionens Forretningsgang anser man det for unødvendigt at foreskrive.

Indtil Overfredningskommissionens Kendelse foreligger, kan den afsagte Kendelse ikke træde i Kraft; men naturligvis maa den foreliggende Tilstand midlertidig bevares, saaledes at intet foretages, der kan præjudicere den endelige Afgørelse, og hvis Ejeren derved foreløbig hindres i et Byggeforetagende eller anden Foranstaltning, bør der derfor, saafremt Overfredningskommissionen kommer til det Resultat, at Fredning ikke skal ske, samtidig kunne tillægges Ejeren Erstatning for det forvoldte Ophold.

Naar Fredningskommissionen har besluttet, at Fredning ikke skal finde Sted, eller at den skal være betinget af, at Erstatningen kan fremskaffes ad privat Vej, se § 8, 2det Stykke, vil Ejeren af Ejendommen eller andre i denne berettigede naturligvis normalt ikke have nogen Interesse i at appellere den afsagte Kendelse. Da der imidlertid kan tænkes at forekomme Tilfælde, hvor det vil være af Betydning at lade Overfredningskommissionen undersøge, om Almenheden dog ikke har saa megen Interesse i den paa-gældende Fredning, at denne skønnes at burde ske, eventuelt saaledes at Erstatningen udredes efter de sædvanlige Regler i § 10, 2det Stykke, har man i 3die Stykke foreslaaet, at der i de her nævnte Tilfælde tillægges Justitsministeriet Ret til at indbringe Sagen for Overfredningskommissionen, saaledes at dennes Kendelse om, at Fredning skal finde Sted, eller at Erstatning skal udredes efter § 10, 2det Stykke, træder i Stedet for Fredningskommissionens Kendelse. Man gaar herved ud fra, at de Foreninger og Institutioner, som virker for de af Loven omfattede Formaal, vil have deres Opmærksomhed henvendt paa saadanne Tilfælde og gøre Justitsministeriet bekendt dermed, saaledes at Ministeriet derigennem vil faa Lejlighed til at undersøge Sagen. Nogen Ankefrist bør der formentlig i disse Tilfælde ikke fastsættes.

ad § 13.

Da de faktiske Forhold i Tidens Løb kan forandre sig, saaledes at Almenheden ikke længere har Interesse i at kræve en Fredningsservitut opretholdt, bør der aabnes Ejeren Adgang til senere at faa Servituten hævet ved en af Fredningskommissionen afsagt Kendelse, idet Mortifikation af Servituten i Medfør af Lov Nr. 67 af 14. April 1905 om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servituter m. m. næppe vil kunne ske i nærværende Til-